

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

ශාස්ත්‍ර පීඨය

ශාස්ත්‍රවේදී තෙවන වසර උපාධි පරීක්ෂණය

පළමු සෙමෙස්තරය - 2017/2018

PLG 3141 - නිර්දේශිත ග්‍රන්ථ සහ ව්‍යාකරණ

(පෑ දෙකයි)

කොටස් දෙකෙන් ම ඇතුළත්වන සේ ප්‍රශ්න තුනකට (03) පිළිතුරු සපයන්න.

I කොටස

1. (අ) සිංහලයට නගන්න.

“භූතපුබ්බං භික්ඛවෙ සුපපබුඥො: කුට්ඨි ඉමසමිං යෙව රාජගහෙ සෙට්ඨිපුතො: අහොසි. සො උය්‍යානභුමිං නිශ්‍යනො: අද්දස තඤ්ජෙසිං පච්චෙකචුඤ්ඤං තගරං පිණ්ඩිය පච්චිනානං, දිස්වානස්ස එතදහොසි: “කාං කුට්ඨි කුට්ඨිච්චරෙන හි ච්චරති”ති, නිවුඤ්ඤා අපසබ්‍යතො: කච්චා පකකාමි. සො තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන ඛුන්ති වස්සාති ඛුන්ති වස්සසතාති ඛුන්ති වස්සසහස්සාති ඛුන්ති වස්සසතසහස්සාති නිරයෙ පච්චිත්ථ. තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමසමිං යෙව රාජගහෙ කුට්ඨි අහොසි, මනුස්ස-දුඤ්ඤො මනුස්සකපණො මනුස්සචරාකො. සො තථාගතපපච්චෙදිතං ධම්මචිතයං අගමම සඤ්ඤං සමාදිසි, සීලං සමාදිසි, සුතං සමාදිසි, වාගං සමාදිසි, පඤ්ඤං සමාදිසි. සො තථාගතපපච්චෙදිතං ධම්මචිතයං අගමම සඤ්ඤං සමාදිසි, සීලං සමාදිසි, සුතං සමාදිසි, වාගං සමාදිසි, පඤ්ඤං සමාදිසි, කායස්ස හෙද පරං මරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපනො: දෙව්‍යානං තාවතීංසානං සහබ්‍යතං. සො තත්ථ අඤ්ඤො දෙවෙ අතිරොචති වණ්ණන වෙච යසසා වාති.

අථ බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වා තාසං චෙලායං ඉමිං උද්‍යානං උද්‍යෙසි:

“වකච්ඤ්ඤො විසමානිච විජ්ජමානෙ පරකකමෙ,
පණ්ඩිතො ඒචලොකසමිං පාපානි පරිචජ්ජයෙ”ති.

(අ) සිංහලයට නගන්න.

කුණරො තෙ වරාචොභො නානා රතනකපොතො,
රුවිචො රාමවා ජවසමපනොතා ආකාසමහි සමීහති.

පදුමී පදුමපකකති පදුමුපලජුතිනිචරො,
පදුමවුණණහිකිණණධො සොණණපොකබරමාලවා

පදුමානුසටං මග්ගං පදුමපකච්ඡුසිතං,
ධීතං වග්ගමනුග්ගසාති මිතං ගච්ඡති වාරණො

තසස පකකමමානසස සොණණකංසා රතිසසරා,
තෙසං සුග්ගති නිගෙසාසො කුරිගෙ පණ්ඩිතක යරා

තසස නාගසස ඛණ්ඩිං සුච්චන්දා අලුච්චකා,
මග්ගනං අච්ඡරාසධිං වණණන අතිරොච්ඡි

2. (අ) සිංහලයට නගන්න.

ගඤ්ඤ පබ්බජිතො අභාරසමානභාරිභං
විචරිතං තෙඤ්ඤ ලාභසකකාර උඤ්ඤකං.

විඤ්ඤිතො පරමං අත්ථං භිතං අත්ථමගෙවිතං
කිලෙසානං වතං ගන්තො සංමිඤ්ඤත්ථං හ චුජ්ඣිතං.

තසාං මේ අනු සංවෙභො කිසිත්තාග වහාරකෙ
උමමග්ගපච්චනනමහි තණ්හාග වසමාගතා.

අපසකං ජීවිතං මග්ගං ජරං වෘත්ථි ව මිද්දති,
ජරංග භිජ්ජනෙ කාසො හ මේ කාලො පච්ඡන්තං.

ගථාභුතං අමෙකධිනති ඛණ්ඩිං උදගබ්බිතං,
විච්චිතච්චිතා උච්චිතං ඝනං චුඤ්ඤිතං සංසභාතති.

(ආ) සිංහලයට නගන්න.

තද පකමිංසු සසෙල කානනා
සතසා සධ්ධා දසලොක ධාතුසො
අගඤ්චි සො ලොණ පයොධි සාදුතං
මහාවභාසො භුවෙනසු පඤ්චරි.

ලහිංසු අකධා විමලෙ විලොචනෙ
සුභිංසු සද්දෙ බධිරාපි ජාතියා
ලපිංසු මුගා වචනෙන වග්ගනා
වරිංසු බෙලං පදසාව පච්චලා.

හවිංසු බුජ්ජා උජ්ජ සොමම විගගහා
සිබ්බි තිබ්බායි අව්ච්චි ආදිසු
අපාගමුං බන්ධනතොපි ජනනවො
බුද්දිකං පෙතභවා අපකකම්.

සමිංසු රොග ව්‍යසනානි පාණිනං
භයං තිරවජානගතෙ න පිළයි
ජනා අහෙසුං සබ්බො පියංවද
පවතකයුං කොඤ්චනදං මතධගජා.

II කොටස

3. 'ථෙරීගාථා වනාහි ජීවිත පරිඥානයෙන් ලත් අනුභූතීන් ඇතුළත් ප්‍රකාශනාවලියකි' සාකච්ඡා කරන්න.
4. බෞද්ධ ජීවන දර්ශනයේ ස්වරූපය හඳුනා ගැනීමෙහි ලා උදානපාළියෙන් ලැබෙන පිටිවහල කෙබඳු දැයි පැහැදිලි කරන්න.
5. 'ප්‍රේත කථා ආශ්‍රයෙන් කර්මඵල සිද්ධාන්තය විශද කිරීම ජේතවස්සුවේ අරමුණයි' සාකච්ඡා කරන්න.
6. පාලි දායාවංසයේ ඓතිහාසික වැදගත්කම අනාවරණය කරන්න.

*****